

P7_TA(2011)0430

Rio+20-topmødet

Europa-Parlamentets beslutning af 29. september 2011 om udarbejdelsen af en fælles EU-holdning forud for De Forenede Nationers konference om bæredygtig udvikling (Rio+20-topmødet)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers konference om bæredygtig udvikling (Rio+20-topmødet), som afholdes i Rio de Janeiro i juni 2012, hvor der vil være fokus på to temaer: "en grøn økonomi inden for rammerne af bæredygtig udvikling og fattigdomsudryddelse" og "den institutionelle ramme for bæredygtig udvikling",
 - der henviser til forespørgslerne til Kommissionen og Rådet om EU's målsætninger for FN's konference om bæredygtig udvikling (Rio+20-topmødet), som afholdes i Rio de Janeiro i juni 2012 (O-000181/2011 - B7-0436/2011, O-000182/2011 - B7-0437/2011),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Social Udvalg og Regionsudvalget med titlen "Rio+20: mod en grøn økonomi og bedre styring" (KOM(2011)0363),
 - der henviser til resultaterne fra konferencen om den biologiske mangfoldighed i Nagoya, Japan 2010,
 - der henviser til Kyotoprotokollen af 1997,
 - der henviser til De Forenede Nationers årtusinderklæring af 8. september 2000, der opstiller årtusindudviklingsmålene, som er udarbejdet af det internationale samfund i fællesskab med henblik på at udrydde fattigdom,
 - der henviser til det globale initiativ om de økonomiske aspekter ved økosystemer og biodiversitet (The Economics of Ecosystems and Biodiversity, TEEB), som blev vedtaget af G8+5-lederne i juni 2007, og til de offentliggjorte resultater heraf fra 2009 og 2010,
 - der henviser til vurderingsrapporterne fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer,
 - der henviser til FN-erklæringen om oprindelige folks rettigheder;
 - der henviser til rapporten fra FN's Landbrugspanel (IAASTD), der vedtoges i 2008,
 - der henviser til rapporten "Agro-ecology and the right to food" af FN's særlige rapportør, om retten til mad, som blev forelagt ved FN's Menneskerettighedsråds samling den 8. marts 2011,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at gennemførelsen stadig er præget af store mangler og udfordringer,

omend der er sket fremskridt i retning af bæredygtig udvikling siden Rio-topmødet i 1992 og Johannesburg-topmødet i 2002, samtidig med at mange af de forpligtelser, der er indgået af det internationale samfund, endnu ikke fuldt ud er opfyldt;

- B. der henviser til, at de tre mål for Rio+20-topmødet vil være at sikre fornyet politisk engagement i en bæredygtig udvikling, at vurdere de fremskridt, der hidtil er gjort, og de tilbageværende mangler i gennemførelsen af resultaterne af de største topmøder om bæredygtig udvikling, og at tage fat på udfordringer;
- C. der henviser til, at synergien mellem de tre Rio-konventioner om den biologiske mangfoldighed (CBD), klimaændringer (UNFCCC) og bekæmpelse af ørkendannelse (UNCCD) bør styrkes,
- D. der henviser til, at hele 1,4 mia. mennesker stadig lever i ekstrem fattigdom, hvoraf halvdelen af dem lever i Afrika syd for Sahara, og at en sjettedel af verdens befolkning lider af underernæring, medens fødevarerens sikkerhed stiger og arbejdsløshed og underbeskæftigelse stadig er virkelighed for en stor del af udviklingslandenes befolkning; der henviser til, at 70 % af de, der lever for mindre end 1 dollar om dagen, er kvinder;
- E. der henviser til, at klimaændringer udgør en alvorlig trussel mod fattigdomsbekæmpelse, menneskerettigheder, fred og sikkerhed samt opnåelsen af årtusindudviklingsmålene i mange udviklingslande,
- F. der henviser til, at verdens befolkning forventes at komme op på mindst 9 mia. i 2050, hvilket vil stille endnu større krav til den begrænsede forsyning med naturressourcer, og til kapaciteten til at håndtere affaldet herfra;
- G. der henviser til, at det evigt stigende behov for vand, land- og skovområder har ført til tiltagende udtømming og forringelse af disse ressourcer, og at tab af biodiversitet, overfiskning, forringelse af økosystemet og afskovning fortsætter med alarmerende hast;
- H. der henviser til, at niveauet af de globale drivhusgasemissioner fortsætter med at stige,
- I. der henviser til, at verdenshavene spiller en central rolle i forbindelse med de globale klimaprocesser, navnlig hvad angår kulstofbinding, er en vigtig energikilde, indeholder en rig biodiversitet, er et vigtigt transportmiddel, sikrer bæredygtige levevilkår samt afgørende livselementer, herunder fødevarer, medicin og ferskvand; der henviser til, at klimaændringer, ubæredygtige fangstmetoder og hastigt voksende ødelæggelse af marine økosystemer, levesteder og arter, blandt andre indvirkninger, truer havenes evne til at fortsat at yde disse tjenester;
- J. der henviser til, at 80 % af det globale fiskeri enten er fuldt udnyttet eller overudnyttet, og at omkring 20 % af verdensbefolkningen er direkte afhængig af fiskeri, som er deres vigtigste proteinkilde;
- K. der henviser til, at miljøkatastrofer medfører et stigende antal fordrevne personer, og at det er nødvendigt at oprette en international status for personer, der er flygtninge af miljø- eller klimamæssige årsager;
- L. der henviser til, at kvinder og børn er særlig sårbare over for virkningerne af

klimaændringer, navnlig i udviklingslandene og de mindst udviklede lande, og at et stort antal kvinder stadig er marginaliserede og lider under forskelsbehandling;

- M. der henviser til, at de udfordringer, der venter forude, ikke er enkeltstående spørgsmål, men er indbyrdes forbundne og indbyrdes afhængige, og at Rio+20 er det eneste multilaterale forum, der beskæftiger sig med alle tre søjler af bæredygtig udvikling og dermed sikre en holistisk tilgang;
- N. der henviser til, at UNEP's koncept om en Triple Helix-tilgang kunne danne et godt diskussionsgrundlag;
- O. der henviser til, at der forefindes økonomisk overkommelige løsninger på de talrige udfordringer for bæredygtigheden, og at f.eks. udbyttet af investeringer i bevaring af biodiversitet og økosystemtjenester er 100 gange større;
- P. der henviser til, at BNP som indikator for menneskers velfærd og udvikling er bredt anerkendt;
- Q. der henviser til, at det er nødvendigt at fremme bæredygtigt forbrug og produktion;
- R. der henviser til, at der behov for at fremme et sundt, sikkert og retfærdigt samfund, der bygger på social inddragelse, og som respekterer de grundlæggende rettigheder og den kulturelle mangfoldighed, sikrer mænd og kvinder lige muligheder og bekæmper enhver form for forskelsbehandling;
- S. der henviser til, at god miljøforvaltning rækker ud over internationale aftaler omkring gennemsigtighed, ansvarlighed og inddragelse af civilsamfundet, og til princip 10 i Rio-erklæringen, hvori det bekræftes, at miljøspørgsmål håndteres bedst med deltagelse af alle berørte borgere, og understreges, at det er nødvendigt at give dem adgang til oplysninger om miljøet, ret til at deltage i beslutningsprocesser og effektiv adgang til domstolsprøvelse og administrative procedurer,
- T. der henviser til, at de radikale ændringer, der har fundet sted på det geopolitiske område i løbet af de seneste tyve år, hvor visse udviklingslande nu er blevet vigtige økonomiske og politiske aktører, har medført en ny fordeling af magt og indflydelse og resulteret i nye roller og nye ansvarsområder;
- U. der henviser til, at bidragene skal forelægges FN inden den 1. november 2011 som input til forhandlingerne, der starter tidligt i 2012,
 1. glæder sig over FN Generalforsamlings beslutning i resolution 64/236 om at indkalde til en FN-konference om bæredygtig udvikling på højest mulige niveau i Rio de Janeiro i juni 2012, hvilket udgør en enestående lejlighed for verdens ledere til at sætte bæredygtighedsdagsordenen for de næste 10 år, og samtidig bekræfte behovet for global solidaritet; opfordrer til, at landene lader sig repræsentere af stats- og/eller regeringschefer;
 2. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen "Rio+20: mod en grøn økonomi og bedre styring"; mener imidlertid, at fokus på den grønne økonomi og den private sektor ikke bør aflede opmærksomheden fra nødvendigheden af at give borgerne

indflydelse og fremme god miljøforvaltning ud over institutionelle ordninger; understreger, at EU kan udveksle vigtige erfaringer i den retning under gennemførelsen af princip 10 fra Rio;

3. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at der fremsendes en stærkt og samlet EU-holdning til FN inden den 1. november 2011 som input til forhandlingerne, der starter tidligt i 2012;
4. understreger, at der skal lægges vægt på bæredygtig udvikling i alle EU-processer og -politikker, hvis der skal være sammenhæng i EU's interne politik og med dets internationale ambitioner;
5. understreger, at Rio+20-topmødet udgør en enestående mulighed for at styrke det politiske engagement for bæredygtig udvikling på globalt plan og partnerskaber mellem industrialiserede lande og udviklingslande,
6. pointerer, at det er af afgørende betydning at få tilført mere fart og dynamik til gennemførelsen og den internationale styring af bæredygtige udviklingspolitikker, som kun gør langsomme fremskridt,
7. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at Rio+20-topmødet ikke blot ender med gode hensigtserklæringer, men med konkrete tiltag og forpligtende mål og metoder til at måle dem på, hvilket er nødvendigt for at udløse synergien mellem de enkelte dele af en bæredygtig udvikling;
8. insisterer, vedrørende det fokus, der er sat på "grøn økonomi" som et af topmødets to vigtigste temaer, på, at "grøn økonomi" forstås som den samlede økonomi, der fungerer inden for grænserne af bæredygtighed, hvad angår biodiversitet, bevaring af økosystemtjenester, klimabeskyttelse og anvendelse af naturressourcer; understreger, at der bør sættes mere fokus på menneskelig, miljømæssig og naturlig kapital, og at bæredygtig udvikling er andet end blot grøn økonomi;
9. lægger vægt på, at der på Rio+20-topmødet bør sættes fokus på en styrkelse af forbindelserne mellem miljødagsordenen, den økonomiske og den sociale dagsorden, hvilket medfører et skifte fra at opfatte dem som tre uafhængige søjler til at se dem på en mere sammenhængende og indbyrdes afhængig måde,
10. er af den opfattelse, at svaret på, hvordan de udfordringer, der venter, skal håndteres, ikke består i at sænke væksten, men snarere at fremme bæredygtig udvikling og grøn økonomi, hvilket giver alle lande muligheder, uanset hvilket plan, deres udvikling befinder sig på, og hvordan deres økonomi er struktureret;
11. understreger behovet for at tage fat på nye udfordringer, som f.eks. ressourceknapheden og dennes rolle i konflikter;
12. understreger, at balance er grundstenen i det paradigmeskift, det er nødvendigt at opnå, og at dette bør sikres på globalt plan, hvorved det sætter de mindre og mindst udviklede lande i stand til, med hjælp fra de udviklede lande, at grave sig en tunnel under den sædvanlige udviklingskurve og dukke op igen på et højere niveau, både for så vidt angår menneskelig velfærd, men også balancen i det enkelte land og mellem generationerne;

13. understreger, at der på Rio+20-topmødet bør opstilles specifikke og konkrete mål og metoder til at måle og overvåge dem på, og opfordrer til, at der i denne forbindelse vedtages en køreplan for en grøn økonomi;
14. understreger, at det for at realisere overgangen til en grøn økonomi inden for rammerne af fattigdomsudryddelsen er nødvendigt at sammenkæde miljøbeskyttelse og menneskerettigheder og at tage fat på følgende tre indbyrdes forbundne politiske dimensioner:
 - investering i bæredygtig forvaltning af vigtige ressourcer og naturkapital på basis af en koordineret indsats på forsknings- og udviklingsområdet
 - skabelse af de rette markedsvilkår og regler, inspireret af lighedsprincippet
 - bedre styring og større inddragelse af civilsamfundet og den private sektor;
15. fremhæver behovet for at indarbejde princippet om en fælles, men differentieret tilgang, forsigtighedsprincippet, princippet om, at forurenere betaler og det udvidede producentansvar for at fremme en retfærdig fordeling af ansvaret for en global bæredygtig udvikling; understreger, at grøn vækst-politikker bør sigte mod win-win-løsninger ved at fremme iværksætterkultur, konkurrencedygtighed og innovation på tværs af alle sektorer og fokusere på områder, hvor forbedringer er mest effektive i økonomisk og miljømæssig henseende;
16. understreger, at en grøn økonomi bør være baseret på at koble økonomisk aktivitet fra ressourceanvendelse og miljøødelæggelse;
17. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre, at deltagerne på Rio+20-topmødet forsøger at finde en løsning på den vedvarende og voksende mangel på egenkapital på globalt og nationalt plan på grund af den nuværende økonomiske model,
18. gentager sin overbevisning om, at de sikreste, mest praktiske og lettest tilgængelige løsninger på kombinerede problemer i forbindelse med klimaændringer, tab af biodiversitet og ørkendannelse, består i at beskytte og udvide de naturlige økosystemer;
19. betoner, at der på Rio+20-topmødet bør drøftes en integreret tilgang til håndteringen af de mangfoldige udfordringer såsom udryddelse af fattigdom, sundhed, mad, beskæftigelse, ligestilling mellem mænd og kvinder samt energiforsyning; understreger at disse problemer ikke kan løses enkeltvis, og at der ikke findes en mirakelløsning, hvilket gør samarbejdet endnu vigtigere; fremhæver i denne forbindelse den afgørende rolle, som sunde og naturlige økosystemer spiller for opnåelsen af årtusindudviklingsmålene;
20. opfordrer til, at der på Rio+20-topmødet insisteres på hurtige fremskridt i arbejdet med at sikre effektiviteten af de eksisterende internationale juridiske rammer til beskyttelse af miljøet ved at tilskynde de lande, der endnu ikke har gjort det, til at tilslutte sig de allerede eksisterende internationale instrumenter og signatarlandene til hurtig ratificering;

Foranstaltninger inden for ressourcer og naturkapital

21. pointerer, at overgangen til en grøn økonomi kræver en omgående indsats, når det gælder beskyttelse af økosystemer, effektive og bæredygtige ressourcer og naturkapital, samtidig med at bæredygtigheden af forbrug og produktion fremmes; fremhæver behovet for at fortsætte den nuværende indsats på området for kapacitetsopbygning;
22. gentager, at begrebet "grøn økonomi", som Kommissionen har gjort sig til talsmand for, ikke automatisk vil forbedre situationen for de fattige og indfri årtusindudviklingsmålene, medmindre økonomien forvaltes ordentligt, naturkapitalen styres effektivt og retfærdigt, og nuværende og fremtidige generationer sikres ligelig adgang til distributionen;
23. understreger behovet for at skabe og gennemføre planer for bæredygtig produktion og forbrug og holde konsekvenserne af anvendelsen af naturressourcer inden for sikre økologiske grænser;
24. betoner, at retfærdig og ligelig adgang til og fordeling af ressourcerne for nuværende og kommende generationer er en afgørende forudsætning for udvikling og fattigdomsudryddelse, og at udviklingslande såvel som regionale og lokale myndigheder bør sættes i stand til at drage fordel af deres naturressourcer på den mest bæredygtige og vidtfavnende måde; understreger, at det er af afgørende betydning, at alle lande deltager i dette med henblik på at skabe bæredygtige samfund; fremhæver, at de fattigste lande og verdensbefolkningens fattigste lag vil påvirkes mest af konsekvenserne af klimaændringerne og derfor har brug for støtte til tilpasningen, navnlig for at kunne inddrage kvinders og de mest sårbare befolkningsgrupper behov og viden;
25. understreger vigtigheden af at vurdere ressourcer, naturkapital og økosystemtjenester til deres reelle værdi og deres integration i de økonomiske regnskabsstrukturer og politiske beslutningsprocesser;
26. betragter det som en del af industrilandenenes ansvar at støtte udviklingslandene i deres udviklingsbestrebelse og gøre det muligt for dem at undgå at begå de samme fejltagelser, hvad angår naturressourcer og ikke-bæredygtige udviklingsmetoder;
27. understreger, at udvindingen og anvendelsen af ressourcer har stor indvirkning på miljøet og lokalsamfundene, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at indarbejde begrebet internalisering af eksterne omkostninger til miljø og samfund i drøftelserne og forhandlingerne på Rio+20-topmødet;
28. betoner det presserende behov for at behandle spørgsmålet om knappe ressourcer, som f.eks. råmaterialer, disses bæredygtige udnyttelse og mulige genanvendelse, men også for forbedret forskning i, adgang til og udbredelse af teknologier, som sikrer en bedre ressourceudnyttelse;

Vand

29. understreger nødvendigheden af, at deltagerne på Rio+20-topmødet på ny forpligter sig til at fremme beskyttelsen af vandressourcerne og en bæredygtig forvaltning af vand, som det offentlige gode det er; mener, at en etablering af internationale partnerskaber på området vil kunne bidrage til at nå dette mål, navnlig gennem vedtagelse af klimaændringsprogrammer, der som målsætning har at opsamle vandet der, hvor det falder;

30. understreger, at adgang til drikkevand ifølge FN's Generalforsamlings resolution af 28. juli 2010 er en menneskeret, og opfordrer til særlig beskyttelse af vand, idet det er særlig sårbart over for virkningerne af klimaændringerne, som vil kunne føre til et fald i mængden og kvaliteten af det vand, der er til rådighed, navnlig drikkevand;
31. opfordrer Rio+20-topmødet til at sikre global overholdelse af den menneskeret, det er at have adgang til vand og sanitet;
32. understreger betydningen af integrerede vandområdeplaner og opfordrer til en styrkelse af politikkerne til forbedring af adgangen til vand, vandoverløbsperioder, vandkvalitet og -effektivitet, samt samarbejde på tværs af grænserne i forbindelse med grænseoverskridende vandløbsopland;

Havmiljø og oceaner

33. fremhæver behovet for bedre styring og højere beskyttelse af havmiljøet, havenes biodiversitet og oceanerne, og finder, at havene og oceanerne bør være en af de centrale søjler i Rio-samarbejdet på linje med klimaet og beskyttelsen af biodiversiteten;
34. opfordrer deltagerne i Rio+20-topmødet til at indlede særlige forhandlinger med henblik på vedtagelse af internationale juridiske instrumenter til:
 - kontrol af landbaseret forurening af have og oceaner
 - bæredygtig forvaltning og vurdering af menneskelige aktiviteter på områder, der ligger uden for national kompetence, og
 - bevaring af havets biodiversitet samt indførelse og anerkendelse af beskyttede havområder i internationale farvande.
 - Sådanne instrumenter bør udføre den juridisk ramme for beskyttede havområder med flere funktioner, miljøkonsekvensundersøgelser samt en retfærdig og retfærdig fordeling af fordelene ved udnyttelsen af genetiske og andre ressourcer. De bør også indføre overvågnings- og håndhævelsesmekanismer;
35. opfordrer til en hurtig etablering af et globalt system til overvågning af havøkosystemer med henblik på at spore ændringer i havenes økosystemer og fiskeressourcer;
36. finder det nødvendigt stærkt at forpligte sig til at sikre en bæredygtig forvaltning af fiskeriet, især gennem bæredygtige fangstprogrammer, sikring af fornyet politisk engagement i gennemførelsen af internationale aftaler om bevaring og bæredygtig forvaltning af levende havressourcer, opnåelse af enighed om en revisionsprocedure for gennemførelsen til sikring af, at der kun gives tilladelse til fiskeri, når det forvaltes i overensstemmelse med internationale forpligtelser, en styrkelse af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer samt indførelsen af god praksis, for så vidt angår institutioner, gennemsigtighed og ansvarlighed samt overvågnings- og håndhævelsesmekanismer;
37. insisterer på nødvendigheden af at anvende forsigtighedsprincippet og en

økosystembaseret tilgang til enhver aktivitet, der har konsekvenser for det levende miljø;

Energi

38. peger på den stigende mangel på konventionelle fossile energikilder, såsom olie, naturgas eller kul, og minder endnu en gang om disses bidrag til drivhuseffekten, idet der bør foretages en undersøgelse af alternative energikilders indvirkning på miljø og produktivitet;
39. advarer imod, at der for at lette overgangen til kulstoffri energiproduktion på internationalt plan iværksættes nogen form for offshore olieeftersøgnings- og olieudvindingsoperationer i miljømæssigt sårbare områder, som f.eks. Arktis, og modsætter sig olieudvinding fra asfaltsand og olieskifer;
40. understreger, at overgangen til en grøn økonomi kræver en radikal forandring af energisektoren med henblik på at fremme vedvarende energi og energieffektivitet og desuden universel adgang til energi også for de fattige samt elektrificering, navnlig i de mindst udviklede lande, og betoner nødvendigheden af, at der på området for vedvarende energi overføres teknologi og (tværsektoriel) teknologi samt knowhow, navnlig for at støtte anvendelse i lille målestok og på lokalt plan af vedvarende energi, så der ikke skabes hindringer for deres ret til udvikling;
41. efterlyser globale mål og foranstaltninger til på verdensplan at øge anvendelsen af vedvarende energi og energieffektivitet,
42. mener, at vedvarende energi og energieffektivitet potentielt vil kunne afbøde klimaændringer, bidrage til den sociale og økonomiske udvikling, forbedre forsyningssikkerheden og give miljø- og sundhedsmæssige fordele,
43. opfordrer Rio+20-topmødet til at sikre sig garanti for bæredygtigheden af biobrændsels- og bioenergiprodukter og understreger i denne forbindelse, at menneskerettigheder og miljøbeskyttelse skal beskyttes fuldt ud;
44. er af den opfattelse, at de korte tidshorisonter, der arbejdes med i den nuværende beregningsmetode for drivhusgasser, arealudnyttelse, ændringer i arealudnyttelsen og skovbrug, vanskeliggør opnåelsen af drivhusgasbesparelser; opfordrer til, at disse metoder revideres, således at de naturlige økosystemers tilpasningskapacitet bevares;
45. mener, at de eksterne omkostninger ved energiforsyning bør afspejles i energiprisen,
46. minder under henvisning til Fukushima-katastrofen om, at det er absolut nødvendigt at sikre det højeste atomsikkerhedsniveau i EU og at fremme disse krav internationalt;

Landbrug og fødevarerikkerhed

47. understreger, at adgang til korrekt og sund mad er en grundlæggende menneskeret, og opfordrer derfor til en stærk, koordineret indsats over for den menneskeskabte årsag til hungersnød og for at sikre udviklingslandenes fødevarerikkerhed;
48. pointerer, at der som led i udryddelsen af fattigdom er et presserende behov for at fremme

små bæredygtige, økologiske landbrug i samtidig erkendelse af, at der allerede eksisterer hensigtsmæssige multifunktionelle landbrugssystemer med lav klimapåvirkning gennem anvendelse af traditionelle bevoksninger, og at disse bør fremmes;

49. mener, at husdyrsektoren er en del af den grønne økonomi, at det er vigtigt at indføre et humant og bæredygtigt husdyrhold, og at en forbedring og sikring af et rimeligt udkomme spiller en vigtig rolle i bekæmpelsen af konsekvenserne af klimaændringerne, navnlig i udviklingslandene og landdistrikterne;
50. deler Kommissionens opfattelse af, at de eksisterende initiativer til fremme af et bæredygtigt landbrug, der bygger på multilaterale tiltag (såsom FAO), regionale, nationale og lokale aktiviteter (såsom økologisk landbrug og landbrug af høj naturlig værdi, energieffektive drivhuse, bæredygtig opstaldning, præcisionslandbrug, CO₂-neutralt iværksætterier inden for landbruget, biomasse- og gødningsfermentering) samt forretningsmæssige aktiviteter, bør styrkes, og at der desuden bør lanceres nye initiativer og partnerskaber inden for forvaltningsordningerne i Komitéen for Verdens Fødevarer for at gøre forbrug og produktion af fødevarer mere bæredygtige, fremme Fællesskabets modstandsdygtighed og mindske hungersnøden;
51. efterlyser globale foranstaltninger til at skabe større gennemsigtighed på råvaremarkedet og stoppe finansiel spekulation, der bidrager til store udsving i fødevarerpriserne med efterfølgende globale fødevarerkriser, gennem vedtagelsen af henstillingerne fra FN's særlige rapportør om retten til fødevarer; noterer sig med bekymring de globale tendenser til, at udenlandske virksomheder erhverver større landområder i udviklingslandene, og understreger nødvendigheden af at stoppe denne tendens, så fødevarer sikkerheden kan garanteres og husmandsbrugenes og den oprindelige befolknings rettigheder beskyttes;
52. beklager de langsomme fremskridt i forhandlingerne og forpligtelserne i forbindelse med FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse anser jord for at være en knap ressource, og at jordforringelse og ændret arealanvendelse kræver en global indsats, og efterlyser konkret handling, effektive foranstaltninger og overvågning, især hvad angår produktion af biobrændstoffer;
53. understreger, hvor afgørende vigtigt det er at få små og indenlandske producenter samt familielandbrugenes potentiale fuldt udnyttet og deres ejendomsrettigheder sikret, eftersom de står med ansvaret for størstedelen af verdens fødevarerforsyning og har brug for særlig støtte til produktion og markedsadgang;
54. understreger behovet for anvendt forskning og innovation på landbrugsområdet med henblik på at stimulere bæredygtige løsninger, såsom præcisionslandbrug, der mindsker behovet for kunstvanding og plantebeskyttelsesprodukter;
55. er enig med henstillingerne fra FAO, IFAD, IMF, OECD, UNCTAD, WFP, Verdensbanken, WTO, IFPRI og FN's taskforce på højt plan vedrørende den globale fødevarer sikkerhedskrise til G20 om, at landene fjerner bestemmelserne i de nuværende nationale politikker, der yder støtte eller giver tilladelse til produktion eller forbrug af biobrændsel, i det mindste indtil der foreligger garantier for, at der ikke er tale om konkurrence med fødevarerproduktion, biodiversitet og klimabeskyttelse;

Skove

56. fremhæver, at afskovning og skovødelæggelse medfører miljømæssige og sociale skader, der er svære at udbedre, såsom langsigtede forstyrrelser af vandforholdene, steppe- og ørkendannelse, klimaændringer og tab af biodiversitet, fattigdom i landområderne og konflikter om jord, adgang til ressourcer, rettigheder og fordele, og hvis samlede økonomiske omkostninger langt overskrider udgifterne til foranstaltninger til beskyttelse og forbedring; er af den opfattelse, at Rio+20-topmødet bør sætte sig som mål at sikre deltagerbaseret skovforvaltning, rimelig og retfærdig deling af fordelene samt bevarelse og bæredygtig anvendelse af skovene på verdensplan;
57. understreger behovet for at fremme bæredygtig skovforvaltning og bekæmpe skovrydning, bl.a. ved at lukke markedet for tømmer, der er fældet ulovligt, eller efter ikke-bæredygtige metoder, og understreger behovet for at etablere partnerskaber med regeringer, lokalsamfund og de oprindelige befolkninger, civilsamfundet og den private sektor med henblik på at nå dette mål;
58. understreger i denne forbindelse nødvendigheden af at opfylde Nagoya-aftalen om mindst at halvere, og, hvor dette er muligt, at nedbringe tabet af alle naturlige levesteder, herunder skove, til næsten nul senest i 2020.
59. mener, at udformningen af REDD-plus-instrumentet under UNFCCC bør sikre respekt for og bidrag til de generelle skovbeskyttelsesmål og -målsætninger, og at der bør f.eks. udvikles særlige infrastrukturer til satellit- og in-situ-observationer med henblik på at vurdere, om kulstoffet er indsamlet i en velbevaret skov, og om menneskerettighederne og de relevante bestemmelser i konventionen om den biologiske mangfoldighed overholdes; opfordrer derfor til større gennemsigtighed i tildelingen af de dertil knyttede midler og en mere effektiv overvågning; understreger, at udformningen af REDD-plus-mekanismen bør sikre betydelige fordele for biodiversiteten og livsvigtige økosystemtjenester foruden afdæmpning af klimaændringer og bør bidrage til at styrke rettighederne og forbedre eksistensgrundlaget for de mennesker, der er afhængige af skovene, navnlig de oprindelige befolkninger og lokalsamfund;
60. udtrykker bekymring over den nye skovbrugslovgivning, der skal vedtages af det brasilianske senat, idet den vil forværre afskovningen i den brasilianske Amazon-regnskov og derved hindre den internationale indsats for at afbøde klimaændringerne;
61. opfordrer kraftigt værtsnationen Brasilien til at indgå en klar forpligtelse til at beskytte Amazon-regnskoven og standse forbryderisk chikane af repræsentanter for civilsamfundet, der varetager miljøbeskyttelse;
62. opfordrer Kommissionen til rettidigt at stille en undersøgelse af indvirkningen på afskovningen af EU's forbrug af fødevarer og ikke-fødevarer til rådighed for Rio+20-topmødet; opfordrer til, at undersøgelsen ligeledes omfatter en vurdering af eksisterende EU-politikkers og -lovgivnings indvirkning på afskovningen og en skitse til nye politiske initiativer til takling af de påviste indvirkninger;

Kemikalier og farlige stoffer

63. støtter Kommissionens opfattelse af, at tiden er moden til at etablere en mere robust og sammenhængende international ordning for styring af anvendelsen af kemikalier og

farlige stoffer, og at Rio+20-topmødet bør give sig i kaste med at nå dette mål under opfordring til, at EU's REACH-lovgivning som model vedtages af så mange lande som muligt;

Affaldshåndtering

64. fremhæver, at god affaldshåndtering ikke blot minimerer miljøpåvirkningerne, men også er en kilde til genanvendelige og genbrugelige materialer og beskæftigelse;
65. understreger, at mange ressourcer af de ressourcer, som på nuværende tidspunkt deponeres, brændes eller har en negativ indvirkning på miljøet og lokalsamfundene, kan genbruges eller genvendes, og understreger, at der bør gøres en alvorlig indsats for at genbruge disse ressourcer, således at de gennem beskæftigelse og innovation kan skabe merværdi i lokalsamfundene, samt at genbrug og genanvendelse forebygger nedbrydning af naturlige levesteder og lokalsamfund;

Udvikling af forhold, der stimulerer markederne, og investering i menneskelig kapital

66. understreger nødvendigheden af at inddrage biodiversitet, økosystemtjenester og naturressourcer i de nationale regnskaber, såvel som i planer og strategier for udvikling/fattigdomsbekæmpelse;

Miljøskadelige støtteordninger

67. betoner det presserende behov for at gribe ind over for miljøskadelige støtteordninger og for at udvikle og gennemføre positive incitamentter til at drage fordel af og bevare biodiversiteten;
68. glæder sig i denne forbindelse over de øgede bestræbelser på i forslagene til reformen af den fælles landbrugspolitik at gøre landbrugspolitikken grønnere;
69. opfordrer til, at der på Rio+-topmødet iværksættes en række koordinerede tiltag fra landenes side med henblik på at identificere og udfase alle miljøskadelige støtteordninger inden 2020, i overensstemmelse med Nagoya-forpligtelserne;

Regulerings- og markedsbaserede instrumenter

70. pointerer, at anvendelse af reguleringsinstrumenter, på både nationalt og internationalt plan, sammen med markedsbaserede instrumenter vil spille en afgørende rolle for samfundets generelle bæredygtighed; gør i denne sammenhæng opmærksom på det påtrængende behov for at tage spørgsmålet om klimapåvirkningen af international skibs- og luftfart op til behandling, og understreger som eksempel EU's 20-20-20-mål, men også EU's progressive miljøpolitikker og -standarder generelt;
71. understreger, at en klar, pålidelig og sammenhængende lovgivningsmæssig ramme er nødvendig for at sætte aktørerne i stand til at vende økonomisk fornuft til en effektiv, ansvarlig og grøn økonomi;
72. opfordrer til, at der på internationalt plan pålægges skat på finansielle transaktioner;

73. understreger, at skattereformer, der er indrettet til at flytte skattebyrden fra arbejde til ressourceanvendelse og forurening, kan hjælpe med at skabe en situation, der er til fordel for både beskæftigelsen og miljøet, idet ressourceeffektivitet, genbrug og genanvendelse med dette skifte gøres mere attraktiv og derved skaber flere beskæftigelsesmuligheder;
74. opfordrer Kommissionen til at fremme inddragelsen af miljøaspekter i internationale handelsforhandlinger,

Finansiering

75. betoner, at overgangen til en global grøn økonomi vil kræve storstillede finansielle investeringer, og understreger, at offentlige midler i sig selv ikke vil være tilstrækkeligt, men at den offentlige finansiering nærmere skal virke som katalysator og løftestang for en meget større privat investering, understreger behovet for at fremme innovation og nye teknologier ved ligeledes at forbedre adgangen til finansiering;
76. opfordrer Rio+-topmødet til at anbefale en reform af de eksisterende finansielle strategier og etableringen af nye ordninger og partnerskaber finansieret mellem private og det offentlige alt efter behov,
77. mener, at udviklingslandene har brug for en stabil og langsigtet ramme for finansiell støtte, kapacitetsopbygning og teknologioverførsel for at fremme en bæredygtig udvikling og give dem mulighed for at slippe for at gennemgå den energi- og kulstofintensive udvikling, som de industrialiserede lande har været igennem,
78. opfordrer Rio+-topmødet til at styrke foranstaltningerne og øge ressourcerne til mekanismerne for en nedbringelse af globale miljø- og katastroferisici;
79. understreger, at der skal føres bedre tilsyn med den officielle udviklingsbistand (ODA), herunder anvendelsen af alternative foranstaltninger for udviklingsforpligtelser som f.eks. OECD's programmerbare landestøtte eller indekset for udviklingsforpligtelse, med det formål at sikre overholdelsen af de multilaterale miljøaftaler og bidrage til at nå årtusindudviklingsmålene samt bredere mål for grøn økonomi;
80. anser det for afgørende, at de fattigste lande har adgang til innovative finansieringsformer for at afhjælpe den mangel på egenkapital, som disse lande oplever,
81. opfordrer til, at finansieringens indvirkning på kønsbalancen overvåges for at sikre finansiering, der inddrager kønsaspektet;

Myndiggørelse af borgerne

82. anser det for yderst vigtigt at fortsætte med at give borgerne indflydelse inden for miljøforvaltning, og håber på fremskridt i Rio+20 i retning af at sikre en effektiv global gennemførelse af Rio-topmødets princip nr. 10; mener, at EU kan bidrage til de internationale drøftelser med vigtige erfaringer, eftersom det er over 10 år siden, at Århus-konventionen blev gennemført;
83. opfordrer til, at bestemmelserne i Århus-konventionen gennem en global konvention udvides til at række ud over De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa

(FN/ECE), eller at Århus-konventionen åbnes for parter uden for FN/ECE;

84. anbefaler en sammenhængende tilgang til overholdelsen af menneskerettighedsprincipperne, når der gennemføres politikker med sigte mod en bæredygtig udvikling, og understreger behovet for at yde en passende beskyttelse til de mennesker, der berøres mest af klimaændringerne;
85. understreger, at et retsinstrument kun kan give gode resultater, hvis det kombineres med information og uddannelse; mener endvidere, at det er yderst vigtigt at få ændret værdier og adfærd gennem en "bottom-up"-tilgang, og efterlyser specifikt initiativer til mobilisering af den ungdom, der som den næste generation vil blive berørt af konsekvenserne af vores handlinger;

Uddannelse

86. betoner behovet for at støtte almene og faglige uddannelsesprogrammer, især for unge, i alle lande; mener, at en fremme af nye færdigheder kan medvirke til at skabe nye arbejdspladser på det globale arbejdsmarked og frembringe positive forstærkende virkninger på socialt plan;

Teknologier

87. fremhæver betydningen af forskning og udvikling samt innovation og behovet for videnskabeligt og teknologisk samarbejde;
88. erkender, at teknologisk innovation, vurdering og overførsel er afgørende for at imødegå miljømæssige, økonomiske og sociale udfordringer, men understreger også, at teknologisk udvikling ikke kan udgøre den eneste løsning på miljøproblemer eller udryddelse af fattigdom;
89. understreger, at innovation er mere end teknologisk innovation - social innovation handler om nye og effektive løsninger på presserende sociale behov, skabt af enkeltpersoner eller organisationer med et socialt, og ikke nødvendigvis et kommercielt, formål; understreger endvidere, at social innovation giver alle borgere mulighed for på alle måder at styrke deres arbejds- og levemiljø, hvilket bidrager til generelt at gøre civilsamfundet stærkere og giver mulighed for at medvirke til at beskytte og sikre en bæredygtige anvendelse af naturressourcerne;
90. giver udtryk for sin modstand mod forslagene om geoteknik i stor skala;
91. minder om, at beskyttelsen af viden, innovation og praksis hos oprindelige befolkninger og lokalsamfund indgår som særskilt del af de oprindelige Rio-topmøde- aftaler, hvilket giver adgang til velafprøvede, sikre og modstandsdygtige måder at arbejde med naturen på;
92. betoner, at indførelsen af nye og fremspirende teknologier ikke må kompromittere målene for retfærdig og bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse; peger på, at teknologier kan have forskellige miljømæssige, sociale og økonomiske konsekvenser, og at nogle teknologier kan føre til uholdbar udnyttelse af naturressourcer (såsom vand, jord og biomasse), fattigdomsforøgelse og andre skadelige sociale virkninger, hvis ikke de

overvåges ordentligt,

93. støtter derfor De Forenede Nationers Miljøprogram's strategiske plan for teknologistøtte og kapacitetsopbygning (Bali-planen) omkring miljørelateret teknologi samt målene for evaluering og overførsel af miljøvenlig teknologi, og anmoder om, at der inden for FN-systemet skaffes kapacitet til at overvåge, evaluere og informere om nye teknologier med henblik på at indarbejde en bredere forståelse for begrebet bæredygtighed og inden for alle områder fremme bæredygtig udvikling af produkter og processer;

Måling af fremskridt

94. kræver, at der straks iværksættes studier med det formål at udvikle nye parametre til måling af de fremskridt, der gøres for at opnå balance og bæredygtig udvikling;
95. understreger, at Rio+20-topmødet bør fremlægge en alternativ model til måling af vækst og velfærd "hinsides BNP", der bygger på initiativer såsom det integrerede miljøøkonomiske regnskabssystem (SEEA), indekset for menneskelig udvikling og OECD's projekt "Måling af samfundenes fremskridt", og at dette er nødvendig for at måle fremskridt i bred forstand med inddragelse af økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter; kræver derfor, at der vedtages klare og målbare indikatorer, der tager hensyn til klimaændringer, biodiversitet, ressourceeffektivitet og social inklusion;
96. opfordrer til en bred drøftelse om inddragelse af disse indikatorer på internationalt plan i almindeligt anvendte processer til evaluering af offentlige og private fremskridt;
97. opfordrer til anerkendelse af princippet om ikke-forningelse i forbindelse med miljøbeskyttelse samt grundlæggende rettigheder;

Bedre styring og større inddragelse af den private sektor

98. betoner det presserende behov for at forbedre styringen af den bæredygtige udvikling;
99. mener, at De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) bør styrkes inden for FN-systemet, f. eks. ved at omdanne UNEP til en særorganisation under FN (som ILO), da dette ville udgøre den mest lovende vej frem mod en forbedring af den internationale miljøforvaltning og et skridt i retning af en global bæredygtig udvikling; henviser imidlertid i denne forbindelse til alle de muligheder, der blev fremlagt i resultaterne af konferencerne i Helsinki og Nairobi;
100. opfordrer til, at der under UNEP oprettes et særskilt panel af videnskabsmænd efter samme model som Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer, som skal have til opgave tværsektorielt at gennemgå og vurdere den seneste videnskabelige, tekniske og socialøkonomiske information, der på verdensplan produceres med henblik på forståelsen af biodiversitet og bæredygtighed;
101. gentager sit forslag om en international miljødomstol for at sikre, at global miljølovgivning bliver mere bindende og kan håndhæves, eller i det mindste en international myndighed, som f.eks. en ombudsmand med mæglingsbeføjelser;
102. opfordrer til, at der på Rio+20-topmødet lanceres en strategi for at styrke sammenhængen

mellem de forskellige multilaterale miljøaftaler, understreger i denne forbindelse nødvendigheden af en koordineret tilgang mellem de tre Rio-konventioner (biodiversitet, klimaændringer og ørkendannelse), da de er tæt forbundne, opererer i de samme økosystemer og behandler samme indbyrdes afhængige emner;

103. fremhæver behovet for at inddrage globale, nationale og lokale aktører i gennemførelsesprocesserne,
104. pointerer behovet for at styrke inddragelsen af finansministre, økonomiministre, udviklingsministre, miljøministre og andre i politikker for bæredygtig udvikling;
105. opfordrer Rio+20-topmødet til at styrke inddragelse af de vigtigste interessenter, herunder den private sektor, og understreger, at erhvervslivet og civilsamfundet, navnlig ngo'er, sociale bevægelser og indfødte samfund, er nødt til at spille en fremtrædende rolle;
106. understreger vigtigheden af, at erhvervslivet og civilsamfundet inden for udviklingslandene og de udviklede lande arbejder sammen for at skabe håndgribelige resultater;
107. understreger, hvor vigtigt det er at inddrage borgerne; opfordrer til forøget bevidstgørelse og mere information om bæredygtigt forbrug samt til indførelse og stimulation af incitamenter, der skal bidrage til at ændre værdier og adfærd og fremme ansvarlig beslutningstagen, både fra borgernes og for industriens side;
108. understreger behovet for, at der sættes gang i en adfærdsændring hen imod en bæredygtig forbrugsmodel;
109. understreger, at alle vigtige interessenter bør have fuld, åben og ligelig adgang til alle forhandlinger, mellemliggende samlinger og forberedende møder frem op til Rio+20,
110. mener, at parlamentariske repræsentanter bør spille en aktiv rolle i forbindelse med konferencen, og at Europa-Parlamentet ideelt set bør være formelt tilknyttet konferencen med samme status, som Kommissionens delegation har, eller med mindst samme status, som Parlamentet har haft på andre konferencer;

o
o o

111. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt FN's generalsekretær.